

AJ, RŮŽE ROZVILA SE

TEXT: TRIER 1587-88 (1. A 2. SL.), FRIEDRICH LAYRIZ 1844 (3. A 4. SL.)

31

HUDBA: KÖLN 1599 • PŘEKLAD: GUSTAV ADOLF MOLNÁR † 1972

Aj, rů - že ro - zvi - la se ze kme - ne krá - sné - ho,
jak zdá - vna če - ka - la se, z dru - hu pře - vzá - cné - ho.

Ten kví - tek spa - ni - lý u - pro - střed no - ci

chla - dné my li - dé spa - tři - li.

2. Růžičku tu, již míním / a o níž prorok děl, / složila nám i jiným / Maria v plének běl. / Jak Páně slíbil hlas, / zrodila dítě to nám / v půlnoční téměř čas.
3. To kvítečko podivné / má libé vůně dech / a jasem svým předivné / nám září v temnostech. / Bůh, člověk též pravý, / pomáhá z bídy zlé nám, / hřích i smrt odpraví.
4. Ó, Ježíši, svou mocí / rač být mi přítomen! / A z temné této noci / až vyjítí dáš ven, / tam otevř ráj mi svůj, / kde Tebe budem chválit / na věky, Pane můj!

Polsky

Cudowna różdżka wzrosła, / gałązka bardzo mdła; / prorocka wieść doniosła, / że z Isajego pnia / zakwitnął cudny kwiat / w pośrodku ostrej zimy, / gdy ciemność kryła świat.